

Ой залетів соколونько

Панас Мирний

Ой залетів соколонько
На чужую сторононьку,
На чужую сторононьку,
На крутую та гіроньку.

Та й заквилив соколонько
До схід сонця ранісінько...
Круті гори та долини –
Тільки луна іде-гине...

Квилить-квилить соколонько:
“Бідна моя головонька!
Де не сяду, куди гляну –
Все в неріднім, чужім краю!”

Ой заплакав козаченько
На воронім кониченьку...
“Ой коню мій вороненький,
Товаришу мій вірненький!

Де ми будем ночувати,
Хто нас буде привітати?
Куди гляну – все чужина,
Все нерідная родина”.

Їдуть лісом, їдуть гаєм –
Коник ледве що ступає...
І обняли гіркі сльози
Козаченька при дорозі.